

Голове журналі

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 53 (1303) ♦ Четвер, 21 березня 1996 року ♦ Ціна договірна

Проект нової Конституції — на спеціальному засіданні Верховної Ради

Парламентська хроніка

Співголови Конституційної комісії представили народним депутатам проект нового Основного Закону

Детальніше про що подію читайте в наступному номері

На сесійному барометрі — «перемінно»

Денне та вечірнє засідання 19 березня

... Зона «високого тиску», що утворилася внаслідок рішення Державної Ради Росії про денонсацію Відеської угоди, відчутно впливає і на політичну погоду в Україні. Лівим доводилося гнати шпильки об'єднанню об'єднаної політичної коюсу. Права, навпаки, заперечували. Вже думали закрити до блокування націонал-патристичних сил з метою «стримування» лівих. Як показав хід пленарного засідання 19 березня, таке блокування стає фактом.

До обраної перерви вдалося розпочати обговорення питання, яке у порядку денному на вівторок стояло першим — «Про проект закону України про вибори народних депутатів України» (нова редакція).

(Закінчення на 2-й стор.)

ЗА ДОБРОМ — ДО КРАЇНИ БАНКІРІВ

Сьогодні розпочинається офіційний візит Президента України Леоніда Кучми до Швейцарської Конфедерації. Заплановано обговорити питання подальшого розвитку торговельно-економічного, фінансового, банківського співробітництва, наведення консультацій з технічних питань, українсько-швейцарське співробітництво у правовій сфері, подолання Укрфінрорм.

Крістофер бажає нам стабільності

Завершено візит державного секретаря Сполучених Штатів Америки Уоррена Крістофера до Києва. Тієї зустрічі з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом. Під час неї Уоррен Крістофер зазначив, що розуміє та цінує роль українського парламенту у прийнятті важливих політичних рішень. Щодо конституційного процесу державний секретар США заявив: «Від Основного Закону залежить ситуація всередині країни, а отже, і зовнішня стабільність».

Щодо економічної підтримки Заходу Уоррен Крістофер підкреслює, що США допомагали і допомагатимуть Україні, але за однієї умови — залучення приватного капіталу, для чого необхідно прискорити темпи приватизації.

У свою чергу, Олександр Мороз зауважив: «Нашій державі, розв'язавши довгождану США не араховали, не так потрібна допомога, як взаємовигідне співробітництво, не обтяжене висуваннями якихось попередніх умов». Такого рівноправного партнерства і прагне Україна у відносинах із США.

Під час перебування в Києві державний секретар США Уоррен Крістофер також зустрівся з Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Солоном Маруком та міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком.

Обговорювалося питання щодо надання адресної допомоги пріоритетним галузям української економіки, зокрема енергетиці. Належна увага була приділена проблемам Чорнобиль. Зазначалося, що Україна розраховує на підтримку Сполучених Штатів на саміт «великої сімки» у Москві, де вирішуватимуть проблеми ліквідації наслідків аварії та закриття ЧАЕС.

Хто повернувся — долюбив

Ізгод ветеранів війни — в урочистій обстановці відзначити 50-річчя сімейного життя фронтівців — підтримав голова Запорізької міської Ради народних депутатів Олександр Голова. На зустріч з активними ветеранськими організаціями він пообіцяв висвітлювати «золоті весілля» сімей фронтівців, в яких і дружина, і чоловік брали участь у бойових діях, у люті, на «даль місця».

А вже в травні ветерани Великої Вітчизняної перебувають у Москві на Поклонний горі.

Проблема

Закарпатський вертолітний об'єднання було створено в 1970 році як підрозділ для виконання вузлів та аргументів авіаційної техніки. Поступово колектив напружував потужності й напруги 80-х тут уже виробляли літальні системи (мішені), аеростати, крила для пілота й скіпажу, аеросани-амфібію на шість місць, аргументи літаків ТУ-134 та ТУ-154. Паралельно виробляли товари широкого вжитку — мішки, меблі, літальні системи тощо.

Накопичений досвід, кваліфікація працівників та технологічні можливості об'єднання дали поштовх до освоєння виробництва легкого вертольоту МІ-34, який не має аналогів на теренах СНД. Це універсальний гелікоптер, який може бути як спортивний, санітарний, так і учбовий, черговий. За підтримки фахівців, потрібна в ньому в країнах СНД складало близько 1500

(Закінчення на 4-й стор.)

Чи злетить закарпатський гелікоптер?

Хай лідери зустрінуться

номірадна.

Проводиться необхідна робота з підготовки майбутнього візиту в Україну Президента Росії Бориса Єльцина. Розглядається також хід виконання Сочинських домовленостей щодо розподілу Чорноморського флоту, обговорюється низка проблем щодо зміцнення економічного співробітництва, поновлення Укрфінрорм.

Можливо, й вирішать

Міністри оборони України та Росії Валерій Шмаров та Павло Граčov проведуть спільне засідання колегій двох міністерств 25—26 березня в містечку Тисовець (Львівська область).

Міністри оборони спробують знайти рішення щодо інфраструктури Чорноморського флоту.

На порадку денному роботи двох міністерств є ще кілька інших питань, у тому числі про стратегічні бомбардувальники, а також про використання радіолокаційних станцій.

Велика вода вимагає великих грошей

Уряд України дізнав 1400 млрд. крб. (близько 7,5

млн. доларів) на проведення протиповіньових заходів, поновлення агентству Інтерфінс-Україна у штабі Центральної оборони країни. При цьому підрозділам ЦО вилічено 180 млрд. крб. Решту коштів розподілено між іншими міністерствами і відомствами, а також регіонами.

Як повідомив начальник штабу ЦО Віктор Гречанинов на засіданні

Знак бід: повінь

на оперативній групі Державної комісії з техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, спеціальні комісії для вивчення готовності до весняної поєнни направлено до Криму, Луганська, Івано-Франківського, Тернопільського та Львівсько-Франківської. Члени комісії ознайомилися з ситуацією в цих регіонах і надають необхідну допомогу в боротьбі з повінню.

(Закінчення теми на 2-й стор.)

Парламентська хроніка

На сесійному барометрі — «перемінно»

Денне та вечірнє засідання 19 березня

(Початок на 1-й стор.)

Перший доповідь В. Стретовича на початку засідання значуща: — Тут дуляють реділки про неможливість прийняття закону про вибори, бо не визначено запити нової Конституції, невідомо, яким буде новий парламент, якого — виборча система. Однак

вибори відбуваються і над цілодобовим законом треба прийняти закладати. Нині діємо по старому підготовлений і поспіхом прийнятий у 1992 році, вигадує Україну у перманентній неспокійній вибори. Нам не треба боятися, що з буда-жний момент Верховна Рада може припинити свою роботу і

тоді країна залишиться з нинішніми недосконалим законом...

Далі В. Стретович повідомив про внесення нині на обговорення народний проект закону про вибори народних депутатів і проголосив, за дорученням Верховної Ради, Комісія з правоправої політики і судово-правової реформи. Він містить ряд нових положень, які істотно відзняються від нинішнього діючого закону. Зокрема, пропонується запровадити змішану систему, а саме пропорційно-мажоритарну. Це коли із 450 депутатів половину мають обирати за партійними списками (пропорційна система), а половину — за мажоритарною системою.

Щодо права висування кандидатів у народні депутати, то його запропоновано надати партіям, а також громадянам. Висловлено думку, що таке право слід надати також трудовим колективам.

В. Стретович назвав не ряд нововведень, які мають змістити демократичні засади нового закону про вибори народних депутатів.

З альтернативним проектом закону виступив голова Комісії з питань державного будівництва, державності Рад і самоврядування О. Стеценко. Розбіжності між двома проектами не такі як й істотні. Їх обговорення було обо-

пільно зацікавлені і достатньо аргументовані. Однак діалог згоді, який б належався, як не удалося. Прийняття остаточного рішення поки що відкладено.

Така ж доля ситкала і проект постанови Верховної Ради про продовження строку розробки державної програми захисту Азовського та Чорного морів. Це зроблено на прохання уряду, який пообіцяв утворити з укладання програм до 1 липня.

Не виникло особливих зауважень до проекту закону про внесення змін і доповнень до законів «Про Арбітражний суд», «Про статус суддів», до Арбітражного процесуального кодексу. Сесія прийняла відповідні постанови більшістю голосів. Як і проект закону про режим іноземного інвестування (у другому читанні). Обговорення було коректним і конструктивним.

Після різкого збурення у першій половині дня напруга політичних пристрастей поступово зникла, і сесія прийняла повний робочий день барометр сесійної «погоди» вже показував «перемінно». Однак на спокійне продовження сподіватися не доводилося.

Іван ДМИТRENKO, Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Знак бід: повільно

Львів

Зволикання смерті подібне

На черговому засіданні комісії з надання життєвих копієк підсумовано ситуації результати боротьби із воєнною стихією з ліній цивільного оборони підляв кригу на рік раз чотирьох районів області, звільнено мости від затопів азову. Техніка, транспорт, мисля для населення готові. Однак, як відзначено на нараді, нині можуть виникнути бокон даний серйозні загрози голоstadу для яких повинно бути серйозним іспитом. Причому, лавно пола б починати русло ліній Шка, а в Яворіському районі. Це виключно комунальна, а не екстремальна проблема. Проблема обслуговування населення, особливо скоточолою катастрофою на Дністрі Стебницькому хлостоскопичу. Чотирьох років дозволу керівництво «Поліамінеру» добивається дозволу на запуск установ, яка знала б пролеву, у виробничій ситуації. Але на завдя стало волевиявлення громадян одного села і нині, не без сарказму зауважив директор підприємства, ми можемо покладатися лише на Госстад.

Комітетний оргіт і господарська бачу наслідки. За останні засідання поки що пасивне. Так, у місті активісти могли б попрацювати студенти, курсанти, військовослужбовці. За перемінним підприємствами, відселенню підлягають понад шість тисяч мешканців Львова для них підготовлено місця в готелі і гуртожитках. А селяни, схоже, не думув віри в провіснення. Їх доводиться примушувати через розписки. За проектом здоров'я можуть стати також і нехотиство на селянських об'єктах.

Головний санітарний лікар області запропонував звернутися до керівництва Львова, приєднавися до роз'яснювальної роботи. Загалом різкого потешлення вирободу трьох днів спостерігати не обійшло. У горіх дена температура уже сягала 8-9 градусів тепла. Комітет з надання життєвих копієк укомплектована натурними спортивними, вийшла за існуючими спорядженням на Дністр.

Одеса

Нові квартири як компенсація

20 мільярдів карбованців виділя Одеський міськвиконком як компенсацію тим сім'ям Леснівського району, які потерпіли в результаті затоплення Пересипу, низинного мікрорайону міста. Водочас били як і в районі, який затопився. Індивідуальні нові квартири, бо їхні доміжки стали непридатними для проживання. Аби наслідати біда не повторилася, обласні й міські薩府 звинувачувать заходів щодо аварійного склявання в Чорне море, зміцнення дамб алимуну.

Найважливіший закон йде до депутатів

Ранкове засідання 20 березня

ти обов'язково в пленарному режимі. А. Я. Кеналур від фракції НРУ нагадав, що немає сенсу розглядати питання Конституції Криму, як стільки першим, перед розглядом Основного Закону України, адже тоді його положення доведеться підганяти під Конституцію Автономної Республіки Крим. Загалом же прихильники Конституції України у пленарному режимі аргументували свою позицію тим, що акравноро приймати найважливіший закон держави як жовіє аргументи. А депутати лівих сил — соціалісти та комуністи — наголошували на

тому, щоб представити проект Конституції на пленарне засідання в останній день. Озвучив аргументи, що азові з їхніх уст, був чисто технічний характер — народні депутати не мають на руках достатньої кількості матеріалів Конституційної комісії, на що головуючий на засіданні О. Мороз сказав, що це в години ці документи народні обранці отримуватимуть.

Врешті-решт 189 голосами «за» і 104 «проти» парламент висловив свою волю щодо розгляду поданого Конституційною комісією проекту Основного Зако-

ну. Таким чином парламент гослосувався за прийняття проекту Конституції на пленарному засіданні, на спільному засіданні постійних комісій чи відправити направиювану Конституційною комісією на розгляд в останній день сесії. Рішення, як прийняти остаточне рішення, групи і фракції звали «сталим», щоб порадитися. Однак і після цього жана з пропозицій не набрала належної кількості голосів. Знов було оголошено перерву.

Анатолій БЕНЬ.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ЯК І САД було чекає, на початку засідання Верховної Ради відбулося об'єднання двох комісій з питань Основного Закону України.

Від нині десять депутатських груп і фракцій керівник групи «Центр» М. Сирота вимагає поставити питання вирішувати порядку денному й розглядати

Комісія з питань регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів ухвалила внести на розгляд Президії Верховної Ради пропозицію про тимчасове (з березня цього року) припинення компетенції тридцяти членів з виїздами за проживання в готелі, добовах, на утримання помічників-консультантів, куліно канцелярського приладдя народним депутатам України, які, всупереч чинному законодавству, не працюють у Верховній Раді на постійній основі.

Комісія з питань мови, спорту і туризму розглянула проект структури бюджетної класифікації. Загалом підтримуючи цей законопроект, члени комісії висловилися за приведення розділу видатків у відповідність з основними засадами формування й реалізації державної молодіжної політики, оскільки в ному різні вприти на ці цілі об'єднуються лише в статтях «молодіжні програми» та «фізична культура і спорт». Запропоновано додати структуру видатків бюджету статтями щодо компенсації вартості будівництва житла молодим жителям житлових комплексів, надання адресного пільгового кредиту молодим сім'ям, підтримки спортивних та інших організацій, підготовки та участі збірних команд України Олімпійських і Паралімпійських іграх.

Члени комісії підтримали пропозицію голови комісії О. Яковенка стосовно видатків на утримання нової служби у справах невинуватених і програм соціального захисту цієї категорії населення, які слід передавати у структуру бюджетної класифікації.

В зв'язку з чисельними зверненнями представників національних спортивних федерацій і товариств щодо неадекватного фінансування підготовки спортсменів до ХХІ Олімпійських і ІІІ Паралімпійських ігор 1996 року ухвалено заслухати звіт Міністерства фінансів про виконання відповідної Постанови Верховної Ради щодо цього.

Комісія з питань науки та народної освіти проаналізувала зауваження і пропозиції, вико-

ловлені під час обговорення на сесії у другому читанні зміни до Закону «Про освіту». Депутати зосередили увагу на редакції статті 42 «Вина освіти» щодо створення унів громадського Університету для реалізації права на здобуття вищої освіти та статті 57 про гарантії держави педагогічним, науково-педагогічним та іншим категоріям працівників закладів освіти. Ухвалено внести на розгляд сесії ці статті в редакції комісії.

На засіданні обговорювалося питання стосовно стипендіального інноваційної діяльності в Україні відповідно до вимог Постанови Верховної Ради «Про стан науки та її роль в економічному розвитку України». Занявшись, що відсутність дієвої науково-технічної та промислової політики, призвели до занепаду інноваційної діяльності, програти активності науковців, академіків і раціоналізаторів. Політичеської економічної кризи негативно вплинуло на стабільність роботи наукових установ. Триває спад у впровадженні нових технологій.

Комісія запропонувала Державному комітету з питань науки, техніки та промислової політики, Державному інноваційному фонду разом з відповідними міністерствами розробити й розробити Концепцію державної інноваційної політики.

Розглянуто також концепцію проекту закону про статус наукового працівника, пропозиції комісії щодо реформування професійно-технічної освіти.

Комісія з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку обговорила питання, пов'язані з підготовкою проекту закону про гірничу роботу, який пропонується Кабінетом Міністрів для розгляду на підсесії. Занявшись, що цей закон має важливе значення для апрорядкування цілювотвености на продукцію гірничих галузей, виходячи з особливої величезної гірничо-геологічної бази, як суттєво впливають на можливість підписати та якісних показників видобутку мінеральних ресурсів, передусім вугілля.

Крім того, введення систем рентної плати має підвищити комплексність використання мінеральних ресурсів, можливість отримання коштів на екологічне оздоровлення місць видобутку корисних копалин після припинення розробки родовищ.

Однак, норми концепції проекту, підготовленого Міністерством, поширюються головним чином на вугільно-добув галузь. Поза сферу його дії залишаються видобуток руд металів, неметалічних сировини, будівельних матеріалів, нафти та газу.

Зважаючи на необхідність розробки комплексного законорядного акту, комісія пропонує залучити роботи над законорядним факцією Держкомгеології, Мінприроди, Мінпрому, Держдрамтеатром, Держкарпопрому, Укроблудматеріалів тощо.

На думку членів комісії, в ному слід звернути увагу на особливості вугільної галузі, зокрема необхідність диференціального розділу рентної плати між підприємствами Мінвуглепрому з перерахуванням її в спеціальний фонд вугільної промисловості України.

Розглянуто подання Кабінетом Міністрів про внесення змін до Закону України «Про підприємство», а також Декретом Верховної Ради України від 16 травня 1995 року № 161/95-ВР «Про порядок введення в дію Закону України «Про зв'язок» комісія визнала за доцільне внести зазначений проект на розгляд сесії. У поданні законопроектів враховано зауваження відповідної комісії з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку до попередньої редакції. Прийняття цього документа усю невдоволення між законами «Про зв'язок» та «Про підприємство», а також Декретом Кабінету Міністрів від 21.01.93 р. № 9/93.

(Закінчення на 3-й стор.)

У комісіях Верховної Ради України

(Початок на 2-й стор.)

На засіданні обговорено також питання, пов'язані зі змінами до Правил дорожнього руху. Проаналізовано численні листи та пропозиції від трудових колективів, профспілкових комітетів, керівників автотранспортних підприємств та власників автотранспортних засобів. Йдеться про придбання розпізнавального знаку транспортного засобу (цифра однієї смуги від 2,0 до 14,7 \$ США), що має розміщуватися на всіх транспортних засобах, що заводяться в місто. Саме цим стосовно до повноважень оці, а на транспортному засобі з кузовом-фургонем і вертикально, за який необхідно сплатити в середньому 5 \$ США за кожний автомобіль. Для автотранспортного підприємства ця норма потребує величезних додаткових витрат. Так, згідно попередніх підрахунків, автопідприємства загальною користуватися мають автотранспорти в 1996 році за ці аналіти мають 400 млрд. карбованців, що призведе до необхідності підвищення тарифів на автотранспортні послуги. Крім того, зазначена стрічка виготовляється іноземними фірма-

ми, в постачають та реалізують її в Україні комерційні структури. Отже, зазначені витрати за придбання розпізнавальних знаків транспортних засобів становлять майже 22 мільярди \$ США.

Вивчаючи ці звернення і пропозиції, за участю відповідальних працівників Головного управління Державної служби МВС України, комісія дійшла висновку про необхідність підпункту «м» пункту 30.3 Правил дорожнього руху.

Члени комісії висловили сумніви щодо необхідності укладання, за згодою Кабінету Міністрів, Генеральної Угоди між МВС України та виробничо-комерційної спілки «ПОСТ-ШОП/Україна» на виготовлення і поставку в Україну цих розпізнавальних знаків та відносно їх примусового впровадження. У багатьох державах світу аналогічні засоби використовуються автотранспортниками суто на добровільних засадах і коштують вони в десятки разів дешевше.

Прес-служба
Верховної Ради України.

Депутата хочуть вдарити по кишені

З БУДІШ як десяти питань, що їх розглядали на останніх засіданнях постійної Комісії з питань регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів, брали участь у дискусії, що могла мати місце в особистих дебатах. Йдеться, зокрема, про внесення змін і доповнень до Регламенту Верховної Ради, а також пропориційність представництва членів депутатських груп і фракцій у постійних комісіях на проблему, що набрала особливу актуальність — перехід на постійну роботу з повноваженнями на народних обрахках, котрі продовжують, як-то кажуть, сидіти на двох і більше стільцях. Рішення з цих питань комітет засідання голови комісії АНДРІЙ ЧИГАЙ:

пів та ін.). Не до всіх є великі претензії, однак, коли йдеться про відсутність на пленарних засіданнях та додати і тих, хто пропущав засідання з поважних причин (хвороба, відраження, робота за завданням парламенту відповідних комісій), виходить: додержуватися постійно відсутності близько чотирьох.

Якщо пригадуєте, патакація де висносилася на розгляд сесії кілька разів, але безуспішно. Наша комісія подає пропозицію: тим, хто сидить на двох стільцях, слід визначитися до 15 квітня. Врешті-решт, до таких належать і ті, хто втрачає присутності зарплати платити, преміальних. Наша комісія також аа те, що питання поведінки народного депутата не висносилася на пленарні засідання сесії, а розглядалися на засіданнях комісії; останнє ж рішення за її поданням великий прийняв Президія Верховної Ради. Така ж ситуація з економікою пенсій, а також з розглядом агальноміждержавних питань.

На стан дисципліни на народних депутатах, отже на процес розгляду і прийняття тих чи інших законопроектів, значною мірою впливає і небажання багатьох народних обрахків переходити на постійну роботу до Верховної Ради, як того вимагає законодавство. Такі депутати — 57, з них віце-прем'єр-міністри, 12 міністрів та їх заступників, 12 керівників державних підприємств, 29 керівників приватних підприємств і підприємств (директорів радгоспів, голови колгоспів

важання. Це питання ми пропонуємо розглянути на одному з найближчих пленарних засідань. Треба якнайшвидше визначитися і щодо Завгальського.

Розглядаючи ми також і проблему пропориційності представництва груп та фракцій у постійних парламентських комісіях. Як відомо, у нас 24 постійні комісії, враховуючи Контрольну комісію з питань приватизації, Об'єднує Регламенту Верховної Ради депутатські групи і фракції мають право на пропориційне представництво у постійних комісіях. Як вкрай необхідно для того, щоб та чи інша група або фракція через своїх представників була в курсі справи від-якого законопроекту, могла висловлювати думку про нього на пленарному засіданні. Підготування і «відпрацювання» до себе Америку» та постійно не формували б позицію вже під час розгляду проекту на пленарному засіданні.

Але скільки постійних комісій засідають, що деякі групи і фракції окупували окремі, на їх погляд, ключові комісії, а в багатьох інших не мають жодного свого представника. Наприклад, Американи за «Реформу» не делегували своїх представників у 13 комісій, «Реформи» — у 12, «Лержавність», МДГ, фракція Радикалів — у 10. Разом із тим, «Реформи» мають 5 своїх представників у Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, 6 — в питанні правової реформи, стільки ж — із питань фінансової і банківської діяльності тощо.

Складється враження, що деякі народні депутати об'єдналися в групи і фракції за інтересами, які дають їм загальнодержавний, і не з тим, щоб поліпшувати загальний процес.

З іншого боку, ми зараз аналізуємо участь наших колег-депутатів у роботі комісій, ефективність діяльності комісій (скільки проведено засідань, підготовлено законопроектів тощо) і доводимо думку про реорганізацію деяких із них, об'єднання кількох ідентичних в одну. Є кілька варіантів такої реорганізації, наприклад, об'єднання 24 комісій створити 15. Але остаточно ми це не визначилися.

Записав Анатолій БЕНЬ.

Життя Рад: соціальний захист

Виконком у ролі опікуна

ЧЕРНІВЕЦЬКА міська рада народних депутатів однією з перших в Україні почала реформувати структуру соціального захисту населення. Виконком, депутатський корпус міськради зарекомендує ролі плідно для пенсіонерів, ветеранів праці, інвалідів, багатодітних сімей, на що було виділено чимало бюджетних і позабюджетних коштів. Мерія не бала занемаєти місцевому центру соціальної і медичної допомоги «Турбота» і місцеві мешканці, які не одержували б соціальної структури міського управління захисту населення, як переробі функцій районних відділів.

Однією міської управи, яка згодом стала АЛІНА КРУГ-ЛЕВЦЬКА — енергійна жінка, в минулому — керівник обласного адміністративного фонду «Мілошерів».

З нею я й вирішив поєднати мову про те, як живуть маломастичні чернівці.

Пані Аліно! Давайте поговоримо не про державну допомогу маломастичним, а про місто, що намагається багатомісними громадянами за рахунок міської казни. В цьому плані в Україні ви ведете перше.

— При міськраді вже п'ятий рік діє рада Фонду соціального захисту. Вона не лише керує цим фондом, а й розраховується коштами, що вливаються в місто з боку маломастичних, з 31 ініціативи в Чернівцях було запроваджено виплачування різних грошових допомог найбільш нужденним громадянам — самотнім пенсіонерам, інвалідам, сім'ям інвалідів, багатодітним родинам, сім'ям, які виховують неповнолітніх дітей-сиріт. Торік таміна п'ятьма користувалися 1489 громадян, яких вилічено 2 мільярди 322 мільйонів карбованців. У нинішньому році ця цифра буде ще вищою.

Хочу наголосити: міськрада фінансує цей захід із своїх позабюджетних коштів. Вона також оплачує матеріальне прання білизни та ремонт побутової техніки при величезних технічних витратах, холоднодизайні. Пенсії рівні, користуються цими пільгами лише ті люди, які вкрай потребують їх.

Хотів уточнити, чи й далі для найменш забезпечених чернівчан діятимуть місцеві пільги з оплати житла та комунальних послуг?

— Ми не збираємо їх ніколи. Але це не означає, ніякого адекватного, як мають мізерні ставки. З 1 січня цього року вони надалі змінюються через службу субсидій, що дасть змогу спростити процес субсидування маломастичних.

Пальні досить суттєві. Так, на відміну від інших категорій громадян, багатодітні сім'ї мають право жити в комунальних послугах від сесії до двох відсотків їх вартості. Якщо в родині восьмеро і більше дітей, то ця частка становить усього два відсотки. Такі пільги не тільки не рідкуються і ветерани праці — не всі, звичайно, а лише ті, що опинилися за межею бідності, а також інваліди першої та другої групи, самотні пенсіонери.

Доплата за ці послуги здійснюється з бюджетних та позабюджетних коштів.

Є в нашому арсеналі і така пільга, як надання безпроцентних позик сім'ям інвалідів, багатодітним родинам.

Нам. Вони користуються правом брати в кредит до 50 мільйонів карбованців строком на три роки. Використовують ці гроші для ремонту квартири, газифікації тощо.

— Через кого в місті здійснюється соціальний протектор?

— Це функцію помісткою взяв на себе міський центр соціальної та медичної допомоги «Турбота». Нині він опікується 1250 громадянами. Працівники заклада обслуговують пацієнтів «Турботи» вдома. В їхній обов'язок входить забезпечення продуктами, притулкування їжі, прибирання помешкань, оформлення субсидій, внесення комунальних платежів, виклик лікаря. На жаль, маємо проблеми з цими кадрами, оскільки через низьку зарплату люди неохоче йдуть у «Турботу».

Цей відділ центр знає певною реформувати. Міськрадою з огляду на рішення керівний апарат прийняв ухвалу скоротити його, а за рахунок звільнених місць — доукомплектувати штат районних співробітників. Зокрема, ми збільшили кількість медичних сестер, а також запросили на роботу банкірів. Треба ж комусти стегити за плісеною нерухомих хворок.

— Чи вживають маломастичні до обділених долею людей чернівчеські підприємці?

— Мушу визнати — таких людей мало. Але сестри не без добрих людей. Не шкодує коштів і уваги до маломастичних колективів акціонерних товариств «Медіальна компанія», які очолює депутат міськради, почесний громадянин міста Костянтин Кубяк. Не можна не сказати і про маю підприємство «Абдоріаль» зокрема, оскільки Іваном Грималюком. У ньому працює 12 інвалідів. Ці люди співчувають до чужої бої. Вони за пільговими розцінками ремонтують взуття інвалідів свого району, а інваліди ухвалювали здійснювати опіку над десятком прикутих до ліжка інвалідів.

...Розмова могла б тривати, бо Аліна Круг-Левецька є про що розповідати. Але в кабінет завіз людей і показав на годинник.

Пані Аліно пояснила ситуацію. Ісемо візит наших довгожданих. Івану Міколайовичу Андричу виповнилося 100 років, а Івану Микитовичу Горбачу — 103. Віземо Ім кінти й теплі інвалідів, І, зокрема, оскільки грошову допомогу. Вони заслашували на таку увагу.

Він розмову
Василь BABYX.

У номер

• Крим

Приєднати до святих

Святійший Синод Української православної церкви ухвалив рішення про зарахування колишнього архієпископа Симферопольського і Кримського, доктора медицини і богослов'я Луки (Валентина Войно-Ясеневого) до лику святих.

Учора у Всекримському храмі Симферополь, де похований архієпископ Лука після кінця 1961 року, було відправлено Божественну літургію. Потім відбулася остання панахида на могилі святих і чесні мощі було перенесено хресним ходом через все місто до Свято-Троїцького собору, де встановлено надгробок. Це, хто він, архієпископ Лука? Народилися 1877 року в Керчі. Закінчив Київське художнє училище і медичний факультет університету. Добровільно пішов на фронт у російсько-японській війні 1904—1905 рр. Був хірургом госпіталь-но-поліційної частини, а згодом — головним лікарем Таганецької міської лікарні. Після смерті Царя став священиком, суміщав, на вимогу Патріархату, службу в церкві з лікарською практикою. В травні 1923 р. висвячений у сан єпископа Таганецького і Туркестанського і призначений на цю посаду. Згодом був призначений більшовицьким режимом до Єнисейська, потім до Архангельська, Котласа, Туруханського краю. Скрізь продовжував лікувати душу і тіло людей.

На початку Великої Вітчизняної війни його направили до воєнного госпіталю, де працює всю війну, виконуючи сотні найскладніших операцій.

Поминання з ім'ям «Святий» архієпископа Луки за церковними канонами, як повідомляють наші кореспонденти в Кримській єпархії, дозволяється після його прославлення, яке намічено на кінець квітня — початок травня ц. р.

• Луцьк

Вугілля Донбасу
гріє поліщуків

Торік колектив Ковельського спеціалізованого лісогосподарського підприємства «Гур» відвантажив шахтарям України більш як 8 тисяч кубометрів кріпильного лісу. Як сказав директор «Гуру» Віталій Полухотич, у цьому році буде відвантажено ще дві тисячі кубів лісу. Згідно з угодою, яку уклали колективи, то за ліс вони розраховувалися вугіллям. Поліщуки купували його очою. А вже тона українського вугілля дешевша за тону польського, яке продається на Волині, на три-чотири мільйони маркобанків. І горить наше вугілля краще, ніж закордонне.

Контакти

Виробник
шукає,
де краще

Акціонерне товариство «Херсонський завод гумотехнічних виробів» переорієнтувалося на західних поставальників. Якщо раніше основну сировину — току для гуми, заводи з Києва завозили у Урагу, то нині — із слов'янського міста Копище. Тамтешні металурги, задовольняють потреби АТ, поставачачи коштують 700 тона металу.

Заступник директора заводу Ігор Шоня застеріг від розмов щодо розриву зв'язків з країнами СНД. Ніхто не зважався купувати сировину в Караганді й Магнітогорську, але словачиш продукцію дешевша за європейську. Натомість побудили партнери й «пробок» на авдіанізавці Росії. Отож, Словаччина стала ближчою, бо скоротилися, завдяки «Градобранку», й строки взаєморозрахунків.

Іван КАЛІНИЧЕНКО.
Херсон.

«Дніпропрес» вийшов з-під преса

ХТО ВВАЖАЄ, що стисок унікальних підприємств Дніпропетровська вийде з-під пресу, той помиляється. Е тут ще одне, — як раніше називалося завод божих пресів.

Таких, які винищили б економічну потужність держави, у колишньому Союзі було лише два. Війн здатні випустити понад три сотні андій і марок, козальсько-пресового обладнання: від невеличких агрегатів розміром з п'єсмовий стіл до багатотонних каландрів.

Тож коли завод аажких пресів потрапив під прес міжвоєнної економічної кризи, виявилася загрозойого загрозойого, це викликало тривогу не лише за долю колективу, а й усієї незалежної України. Вирішили директор АТ Вєдєнко і його колеги й неперотирітотужності різноманітні самозаміщення.

До честі акціонерного товариства «Дніпро-

прес», воно зуміло видіратися з паузи «смерті» і навіть вийти зі своєю продукцією на світовий ринок. Ажде пресів виготовляли у Дніпропетровську, на стільких конкурентоспроможні і надійні в експлуатації, що їх зажакали мита провідні машинобудівні компанії Франції, Німеччини та Ізраїлю, а також Італії, Китаю та Індії, які розпочали відновити перевороти. А в Ірані на завод компанії «Прес Іран» компанії дніпропетровської знову завершили монтаж пресів-гігант потужністю понад тисячу тонн. Іранці навіть не сподівалися, що отримуватимуть відомі досконалий і сучасний аргумент, тому згодні замовити ще один. І АТ

Вітчизняний стиль

«Дніпропрес», судячи з усього, не ліквідується, бо як заробляє за першим разом понад чотири мільйони доларів — це невіщо.

Безумовно, можна лише радити за творчі пресово-ковальською обладнання. Вони нині демонструють, що їм не в'їтимі бити. Однак серед українських підприємств, на превеликий жаль, асе ще не знаходиться очою, а швидше фінансово спроможних, розвивати чи оновлювати свої потужності унікальним технологічним обладнанням. Стратегічного призначення. Бо як би там не було, а економічний потенціал держави залежить від того, наскільки вона оброблена сучасним виробництвом.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Що за обід без мамалиги?

СЕРГІЙКАТ якості пресового м'яса-малаш, що їх виготовляє АТ «Могилів-Подільський машинобудівний завод». Зокрема, це дає право виходу на міжнародний ринок.

— Ми вже давно могли dati споживачеві такі неабиякі компактні малоенергозатратні виробні, які можна встановлювати як у господарствах, так і на підприємствах. СергійкаТ директор АТ Вєдєнко і його колеги й неперотирітотужності різноманітні самозаміщення.

Крім того, завод нещодавно впровадив ще одну новинку технологічного ліній для переробки кукурудзи

на борошно та крупи. Причому, борозно виходить такої якості, що можна готувати мамалигу. У Придніпров'ї, на кордоні з Молдовою, па страва була дуже популярна. Навіть у ресторанах її подавали, та ще й, як правило, нікласа айдів. Особливо смачна мамалига з шкварками або брізною — пальчики оближеш. Тера, на жаль, ні на ліуюму, ні на першому березі Дністра жодне підприємство не випускає машин для виготовлення мамалиги з шкварками або брізною. А в АТ «Могилів-Подільський машинобудівний завод». Почекаємо мамалиги.

Вінниця.

Віктор СКРИПНИК.

Невдовзі всі будемо, як парижанки

ВАДОМА київська фірма «Колексін Пари» створює відділ акціонерне товариство. У реїтуті виробничі експлуатаційні відділи його посиле обиді з провідних міст Європи. Колексін Пари виробничі експлуатаційні відділи його посиле обиді з провідних міст Європи. Колексін Пари виробничі експлуатаційні відділи його посиле обиді з провідних міст Європи.

— За три роки ми розробили і випустили майже 2500 унікальних модельного жіночого одягу. Але прагнемо більшого — одягти співвітчизниць у вишуканий одяг. Для цього нам необхідно значно розширити виробничі потужності, аби обслушати обсяги випуску якісних вітчизняних виробів. Таким чином, ми прагнемо сприяти відродженню легкої промисловості України. Відтак, згідно з її рішенням, АТ об'єднає статі акціонерного товариства. А без солідного об'ємного капіталу тут не обійтись.

— Чи готова фірма до акціонування?

— Уже маємо домовленості про оренду цехів на провідних фабриках Києва. Крім того, вирішується питання булізнітності власного підприємства на сучасній технології. Наше АТ об'єднає статі акціонерного товариства. А без солідного об'ємного капіталу тут не обійтись.

— Зараз ви шнете в середньому 60 виробів на місяць. Майте ж намір перейти до масового виробництва. Як за цих умов зберігати зберегти якість якості і унікальність моделі?

— Це завдання номер один, інакше фірма втратить імідж. Починали ми з однієї людини, а зараз, з неможливістю освоїти буют — дрібносерійне виробництво. Саме так перейти до прес-а-порте (готують одяг), що дозволить знизити собівартість товару. З цієї метою ми маємо намір відкрити фірменні салони одягу в усіх регіонах України. Паралельно з випуском жіночого одягу виготовляємо ми виробництво чоловічого і дитячого одягу, аксесуарів. Наші дизайнери на чолі з Ольгою Тіфяною вже готують нових проєктів.

— Чи буде «Колексін Пари» і на майбутнє прагнути продемонструвати світові зразки високої моди України?

— Вже сьогодні ми маємо пропозиції про відкриття своїх магазинів у Афінах, Тель-Аві-

ві, Празі, Будапешті, Римі. Співробітництво з законодавчими модами в Італії. Зокрема, з фірмою «Літріко» укладено угоду про спільне виробництво сорочок, чоловічих костюмів і краваток. «Лаура Біаджотті» — наш компаньйон у виробництві трикотажних виробів. Крім того, на запрошення організаторів наш «Колексін Пари» братиме участь у престижному римському фестивалі «Музіна і мода», а також у фестивалі в Угорщині.

Бєсіді на Івасі ІЛІЯНЦІ.

На знімку: головний модельєр фірми Ольга Тіфянова (в центрі) в оточенні італійських кутюр'є та моделі.

Чи злетить
закарпатський
гелікоптер?

(Початок на І-й стор.)
Перший дослідний апарат, виготовлений 1992 року, успішно пройшов основні випробування. Завишлися допрацювати режим виконання «мертвоті петлі». Але справа затягувалася. Літне торі спеліації з Росії побували в об'їданні й запропонували відновити співпрацю, а також виконати проєктувати документування нової моделі, на що директор не погодився. У колективі все ще жевріє надія, що держава таки допоможе освоїти випуск перспективного агрегату. Потужності об'їданні дозволяють виробляти щорічно до 200 машин. Але щоб справу зрушити з мертвої точки, необхідно насамперед виготовити хоча б один-два зразки, бо тільки реально існуюча машина здатна розв'язати це замкнуте коло «кошти-замовлення-виробництво». На освоєння перших зразків об'їданні потрібно 68 мільйонів карбованців.

Заслугують на увагу ще один перспективний апарат — виробництво лопатей вертольотів із композитних матеріалів. Організація потреби нашої держави, а також на ринку. Для прикладу, зарієстр одного такого комплексу виробництва Польщі — 22 тисячі доларів США. Якщо додати ще до пуття, а готовість його зараз — 70 відсотків, то витрати окуляються за 1,5-2 роки.

Бі же й такий задум. В Україні не виробляють віаки для інавдіації, а закупують за валюту в Росії. Закарпатське об'їданні адекватне налагодити їх випуск. А також вже нацарповано варіант виготовлення носилок для транспортування зброї. Однак і тут бракує реального замовника.

Нині понад 3 тисячі працівників об'їданні у вимувених відділках. Покинуто напрошляючись криза безвідомою діючу інфраструктуру — диталаси, металустанви, навчальні заклади тощо. Щоб ядати матеріальну допомогу хоча б на діній та виплатити мінімальні зарплати, керівництво ВВО змушене йти на крайній захід — продати один із наявних вантажних гелікоптерів. Другий заплановано під керівництвом «Промісвєстбанку». Тож колектив знову залишиться на чині. А Україна — без закарпатських гелікоптерів?

Микола ГОРВАТ.
Закарпатська область.

LECTION
PARIS

Микола ПОРОВСЬКИЙ, народний депутат України

КОМУНІЗМ, В ОСТАННЬОМУ КАЖУТЬ, «НАВІСНІЧ»?

«Більшовизм на Україні був партією росія і русифікованого імплементаляційного Росії».

Історик Микола Попов.

— Нинішні комуністи України є реалізатори марксистсько-ленінізму, фарисей чи зрадця великодержавної експансії Росії?

— І те, і друге, і третє.

Із розмов в кулуарах Верховної Рада.

Останнім часом лідери комуністів все настирливіше виступають в Україні спільним «своєчасним лицем». Водночас вони чомусь не визнають, що той соціалізм, який був, мав людське обличчя. Кажуть тільки, що «лиця» було не те — і все. Наблизько, що визнають нинішні вожді комунізму, — це «викрадення ліній партії», «деякі помилки» та «відхід від ленінського вчення». І після такої скромної критики діяльності своїх партій, знову ведуть мову про соціалізм «своєчасним лицем». Вочевидь, дуже неспроможні зробити правдивий макулу тієї епохи, що виникла «в 6,7 мільйона своїх громадян». («Аргументи та факти», 1990 рр. №13, стор.4), але вожді «всередині» старіються.

Під пильні грати про «свободу Родины», «свободу і могутність», «розпрямленню по живому многостворальному отчизну» кожні тільки не мобілізували до свого курсу по партійній розпорядці. Варто гавкати на шпальти газет «Комуніст» і «Товариш» — то насє й Тарасу Шевченку партяктивці виписали, і Асенія Господина нашого Ісуса Христа комуністичною теорією оголошили.

Особливо постарався на цій нинішній першій секретар ЦК КПУ, вождь комуністів України (божого Боже сказати: українських комуністів — це і відхід від ліній, і напівзабуток), великий друг усіх інтернаціоналістів, комуністів, соціалістів та інших «істів», «істів» товариш Петро Симоненко. Змусивши написати sacramentalне «мій», бо за правду, мій український мій слово «товариш» вживається тільки з означенням «істів» товариш. А назвати червоного вождя «пан» — це нехороше, «поборний», значно, бо як на мене, вождь — це добродій, а вождів навпаки, «господи», а іноземне звертання, отож анімають тільки — «істів» товариш.

Отож, «істів» товариш Симоненко опублікував у газеті «Голос України» статтю «Комуністи і державність». З першого погляду видно дуже вже налегальніше прагнення огорнути довести, що єдиний посівець ідеї самостійності України від 1917 року до наших днів була КПСС-КПУ, і що саме «відкриті, послідовні, справедливі позиції радянської влади, більшовицької партії ставили національним чинником збудови Української державності». Отакі Написав це «істів» товариш Петро просто по-ленінськи, або, як-то кажуть, не позначаючи оцей

бодай для фотознімки. Але це не все. Це тільки крахляк. Справжній вершини «мій» товариш Симоненко досить у статті «Комуністи і державність», фактично проголосив скасування складової марксистсько-ленінізму — наукового аргументу та «послання комуністичної ідеї з наріжними положеннями християнства, що провалялися з давніх-давніх (отак-от! — Авт.) до наших днів». А це оголосив «юначки співавторі нашої партії з червоном» (ТУ, 27.04.95, №13).

Щодо «данієвської» пікнуду, що «моєму» товаришеві Петру Симоненку слід написати про це послання рایشе позив Марксового маніфесту, а то він і до часу Півста відістав б, наріжні прокуратори буржуазного націоналізму і антикомунізму. А що стосується «наших часів», то кожен читач добре пам'ятає, як і якими методами «послання» радянське «полюбовним етосом» відмовили відійти райкомів і міськкомів КПУ.

Але слід віддати належне «моєму» товаришеві Петру — за відання перед собою він поставив «своєчасне» прохання реалізувати оного ленінського вчення, перепишати сторінку ВКП(б) — КПСС-КПУ, чорно зрозуміло білим і навпаки.

Я дуже хочу допомогти «моєму» товаришеві Симоненку в його нелегкій справі і нагадати ті історичні факти «співнаріжні» комуністів з церквою, про які Петро Симоненко досить скромно не згадує. Так ось, після завоювання більшовицькими алади і наступної за цим «співнаріжні» з церквою «із 80 тисяч священників КПУ» на початок 30-х років на прикладі замішаних усіх і всіх кілях сотень. Комуністами було розстріляно тисячі священників, дияконів та монахів, а решта гинила в тюрмах і концлагерях. Із 160 тисяч священників РПЦ була знищена РПЦ. Розстріляно більше ста тисяч айрочиків, прикинемо діяльність майже тисячі монахів, 60 семінарій та величезної кількості церковних приходів, а самі першоприходники.

Редатор газети «Правда» Микола Бухарін, «улюбленець партії», говорив про цю «співнаріжність» так:

«Ми ободрали церкву как лику, и на ее ссытате ценности иедем своим мирному пропаганду... При ПТУ мы воздвигли свою «церковь» при помощи оставшихся православных попов, и уж доводилось арата аде не одолеть».

А з тим, хто відмовлявся прислуговувати церкві КПУ, комуністи чинили по-ленінськи. Київський митрополит Володимир був не тільки католік, застрелений, а його оголошено тіло акинуте на глумління. Петербурзького митрополита Веніаміна облянали крижаною водою на морі, поки він не крикнув стоми. Пермського архієпископа Андроника більшовицьким живцем закинули у землю.

І несть числа убиєнням за віру Христову.

Але навіть все по порядку: поперемисли до статті Петра Симоненка «Комуністи і державність». З перших рядків «істів» товариш Петро Симоненко чітко, по-ленінськи, але як забув про передклароване християнське прощення, яке прокладає на толовні ть, що «за чисів радянської влади змачили високі посади у партійних і державних структурах, який все від прина-

лежності до правліної партії, а коли в країні відбувся переворот, пішло зраджали».

Написавши цікаве одкровення. Але досить туманне. Слід було б чітко визначити, хто робив переворот і який. Як, наприклад, зрозуміти, що «мій» товариш Симоненко не мову про організаційний ортодоксальний комуністичний переворот ГКЧП. А «зраджниками» за Симоненком виявилися ті партійці, котрі прийшли до комуністичного терору, ідеологію, котрі не підтримали ГКЧП. І в традиції, в більшовицькому принципалістстві до стінки або на табірній порок... та руки кожні що закорючили товариш Петра і його послідовників.

Отже, за оцінкою Петра Симоненка, члени Комуністичної України, а це майже два з половиною мільйони людей, являються «зраджниками». За аналізом тих 5%, котрі відповіли членство в КПУ, Але, можливо, все якраз навпаки? Можливо, зрадниками здорового глузду є саме ті, хто відмовився КПУ та очолює її? А де у ці часи Комуністичну партію очолювали виключно зрадники, зорганізовані, корупційні, «історичні» і «прохидні». Пригадаймо собі ленінську «співнаріжність» ЦК ВКП(б) та Ради Народних Комісарів: Л. Троцький (Бронштейн), Каменєв (Розенфельд), Ріков, Радєк (Сабельников), Зінов'єв (Афендєв), «Григорій» (Котов), Томський... Далі передкавувати не варто — їм вони були загартовані на «З'їздах партії як зрадники, агенти іноземних розвідок і зорганізовані, а не як ініціатори революції».

ВКП(б) та до СССР? Відомо що — Ульянов-Ленін. Тоді кождий, хто й він аки не зрадник, то пособник зрадників. Офіційний орган комуністичної партії «Правда» називала зрадників «історичних вождів «зловонної кулі члеської одросов», а Ульянов-Ленін якраз і був в промі «їсть «кулі». При нагнетанні і організації.

Про леніна Йосифа Сталіна згадувати не будемо. Той аки — відомо. Далі — Микита Хрущов: теж явився зрадником. Завів партію і радянський народ на шлях зради, перетворив в аграрний шовінізм, авторитаризм в промисловість, за що й був затверджений на пленумі та наступних з'їздах КПСС. Леонід Брежнев, саме собою зрозуміло, теж зрадник. «Правда» зрозуміла і реєстратори неслухняного масштабу, котрі погугли в рокоші і словобудстві. Тобто, Брежнев теж явився політиком ленінського типу, зорганізованим, корупційним, зрадником. Про да наступні партії згадувати не будемо, бо історія не відступила від часу, щоб довести айрієшні ленінський принципини.

І наріжні, останній генеральний секретар Михайло Горбачов — теж, саме собою, зрадник.

Але ця післяда ленінців не анітотом. Варто комуністи аржати республиканських кождий і все повторюється майже точнісінько одини до одного. Досить поглянути на партію керівництво областей, мій — і знову та ж непереставляючі. Усі, хто керував партією, комуністичною партією, а значенно в рішеннях з'їздах, плену-

мі, конференції, зборів цієї партії, були зрадниками. Та й Комітеті України, слава Богу, були те тільки чужині ортодокси, що згідно з комуністичними доктринами нинішні Україну, українську мову, культуру, релігію, намагаючись синтетику «нового советского человека». Була а партія і велелюдина на кількості справді крахлих, освічених українців. Хтось із них не мав жодної людської стосунки, а отримав лише той, кождий і мазганік на декілька років спорожили поліції, коли стало відомо про такі страшенні злочини, як штучний голодомор «товаришів українського народу, комуністичний терор, тюрми, розстріли й тюрми».

Ось тому й айрієшні членство в КПУ, аки айрієшні цифри, названий Симоненком, «сьогодні близько 100 тисяч (перерахунок пенсіонерів «з організації» та партійного апарату) з 2 міль. 400 тисяч членів КПУ. Так співвідношення говорити промисловість за слова князя Пшецька, «сьогоднішній КПУ є як ємлі рот» — не а вимога. До речі, «істинність» і тих 100 тисяч варто поставити під сумнів, бо коли Верховна Рада ухвалила рішення про да року до 1997 року, першого тому написав у кучотку: «Міжний договір між Рад. Росією з одного боку і Німеччиною, Австро-Угорщиною, Туреччиною з другого, підписаний в Берліні 26 серпня 1918, 3.03.1918 рр. Захлик, негайно припинити імпериалістичну айну та укласти справляльний мій без анєксії і контрбанди»... міститься це в ленінському декреті про мир».

Але за Симоненком виходить, що більшовицька партія йшла «до побєдого конту» з німеччиною імперіалізмом, а завадила їй у цьому Центральна Рада. Тут «істів» товариш Симоненко без сумніву перевернув Леніна.

Але найцікавіше те, що «істів» товариш Симоненко називав націоналістичною і насє, насє не знає про те, що в 822 мільйоні Центральній Раді більше двохсот належало російським, єврейським, польським та іншим не українським народам, а практично всім решта належала партіям соціалістичного спрямування, в тому числі і 10 мільйонів більшовицьких. Голова Центральної Ради Михайло Грушевський, голова Центральної Ради Іван Франко, секретаріат Володимир Винниченко належав до РУП (Резолюційної української партії), а згодом до УКП (Української комуністичної партії), а більшовицьких 10%, ще відчужено була позбавлена більшовицьким на всеукраїнському з'їзді Рад у грудні 1917 року.

Отже, оскільки захопити аладу в Україні демократичним шляхом більшовицьким не вдалося, щоб жось виправдати агресію ленінської влади проти України, на центральній Раді аржик «буржуазна» і «націоналістична». Це повторює й донині першій секретар КПУ. Але скільки (Закінчення на 8-й стор.)

«Національна ідея»: міфи і реальність

(Початок на 7-й—9-й стор.).

альтернативою соціалізму та конституційним чинником для консолідації наслідки України. Вона постає як національна свідомість своєї ролі в антикомуністичній, розколосній і збройній боротьбі за національну і етнічну самостійність. Внутрішньо суперечлива, складена з найсуворіших соціалістичних схем, відірваних від корінних інтересів людей праці, вона стала надбанням невеликої групи еліти, переважно з числа кудожної інтелігенції. Ця «еліта» не може об'єднати навіть експлуататорську вершину суспільства. Вона нездатна об'єднати всю українську націю, чия більшість виступає багатонаціональним народом України.

У XVII–XIX сторіччях, за доби масових національно-визвольних рухів і утворення національних держав, коли антагонізм між націями та державами, як і між державами та державами, був різким, ідея ліквідації національного гноблення і створення своєї державності могла об'єднати народи всередині нації, але виходила з інтересів нації, а не з інтересів людства. У наш час, коли всі коринні інтереси експлуататорів та експлуатованих протистоять і стрімко зростає розрив у рівні життя між націями, ідея «лику національного гноблення» — це буржуазно-націоналістичний міф. З його допомогою «батьки нації», що владують країною в колоніальній залежності від провінційних класів, заохочують до націоналістичної експлуатації суспільні проблеми на національній, на ґрунт «єдиних інтересів і завдань», яких насправді немає. Ідея націоналістичної експлуатації суспільних проблем — це буржуазно-націоналістичний міф.

[illegible]

Компартия України виходить з того, що національне питання завжди має конкретні соціально-класовий зміст. У нас чимало не визнається рухом усього людства до соціалізму, тобто протиставленням сил, що обстоюють соціалістичний шлях розвитку, і тих, хто цьому перешкоджає. Саме в цьому разі зміст національного питання в Україні та інших республіках колиноного Радянського Союзу. Такі марксистські розуміння ситуації. «А марксизм, — як зазначала «Ліса дочка України Леся Українка, — нагло універсальне вчення, щоб уявити собі, як воно обіймає всі боги» (Леся Українка. Твори у 12 томів. К., 1978. т. II, с. 126—127). Українські буржуазні провідники, як і російські, свідома розумовою

[illegible]

Президент Л.Кучма, за ним заснов масової інформації та офіційна «історична наука», по-різному факти, стверджують, що германська політика в Україні трала. Але при цьому вони свідомо акреслюють 70-річний період радянської соціалістичної державності та сором'язливо замовчують той період, коли в Україні діяли націоналістичні сили. Наприклад, націоналістичні створили свою державність 1941–1944 рр. До цих маніпуляцій з історичними фактами додається не які хороше розуміють історичні факти, а приховують злочинну війну початку до кінця спроби створення з окупованої України держава – сателіт гітлерівської Німеччини. Що зрадничий ставлення до української державності переконливо перемає Червоною Армією і загальнонародним опором в Україні. Доречно нагадати, що всі сором'язливо українських буржуазних націоналістичні створили в Україні державу, а не в Німеччині, як вони вважали, а в Україні – на чолі з українським народом і обов'язково за опори на іноземні держави. Цей досвідаторого коштував народів України і в кінцевому рахунок злискування з українським народом і державністю та незалежністю.

Що стосується спроб нинішнього режиму замовчати і спотворити 70-річний радянський період державності України, то вони також не випадкові: адже той період нашої історії становить пряму протилежність теперішньому жовтоїдному і приниженому становищу України, та щодня живі десятки мільйонів людей, що жили і творили за тих славетних часів і відносять належним чином, що було за Радянської СРСР, у єдиному Радянському Союзі. Для них СРСР був не «імперією зла», що грабувала ігноїли Україну, а великою співдружністю країн і мільйонами людей.

дів. Як неможливо затумити до-
носне сонце, так не можна ан-
кресити з пам'яті людської то-
нашої історії той славетний і ге-
роїчний час: період найбільш ве-
ликих досягнень народу України
та його держав. На рештках ко-
лишньої економіки, науки, куль-
тури, що ще збереглися, досі
тримається теперішня Україна.
Той запев міцності, що його дав
соціалізм широким масам трудо-
вих, і сьогоднішні два змуга бода-
ють якось утриматися і не ста-
тяться на саме до злиднів, зди-
чавиння і виродження, куди зди-
токуює нас теперішній буржуа-
но-націоналістичний режим.

Ми, комуністи, відкрито заявляємо, що будемо всіма законними засобами боротися проти нияної буржуазно-націоналістичної держави, бо вона за своєю природою антинародна, проводить політику загибачення куди багатіш за рахунок порабітаних переслідуваних і виставляє політику розколу проти аласного народу. Сам з цим режимом пов'язано небачене погіршення життя першої бідності населення. Шостий рік виснаждою обвалного падіння рівня життя в Україні скорочується чисельність населення. Країна фактично вимирає. У переліку 63 країн, вивчених світовою статистикою, Україна займає 57-ме місце серед чоловіків і 51-ме серед жінок. Десять мільйонів людей внаслідок «капіталізму» поховалися буди-якої перспективи а житті.

За цих умов Л.Кучма заявляє, що «неупереджений економічний і політичний аналіз, оцінка ситуації з точки зору геополітики» дають змогу зробити аншювок, що «саме самостійна, незалежна Україна — сьогодні оптимальна форма самовиживання її народу» (1).

Що ж є «оптимістичним» найшов Президент Л.Кучма в теперішній «незалежній і самостійній Україні»? Хіба що форми безперешкодного і безконтрольного пограбування народу, позбавлення всіх його попередніх соціально-економічних здобутків. Адже не хто інший як Л.Кучма стверджував, що життя українського народу зараз далеке від того, щоб назвати його степином. Будучи през/ром, Л.Кучма казав, що саме розрив економічних, науково-технічних та інших форм зв'язків з іншими республіками, і передусім з Росією, після розпаду СРСР є головною причиною обвалюючого падіння виробництва в Україні.

Увесь історичний досвід старежує, то найкращою, найоптимальнішою формою всебічного розвитку колішніх республік, а тепер незалежних держав, є їх об'єднання в добровільну співдружність соціалістичних держав, у центрі уваги якої стоїть людина праці, піклування про її добробут. Такий союз — найважливіша умова успішного розв'язання економічних завдань, безперервного піднесення життєвого рівня і розвитку соціальних проблем, надання гарантії безпеки, незалежності держав, щодняного кращого життя людини, що цього хотіла б кожна людина. Ці союзи можуть бути здійснені сьогодні, в тому числі й в конфедерації. Це означає, самі народи братніх країн з урахуванням конкретно-історичного становища.

Такий союз не виникає зсанацька, подібно до казкового птаха Фенікса з попелу. Він складеться внаслідок повсякденного і всебічного розвитку та поглиблення економічних на-

уково-технічних, культурних, політичних та інших форм зв'язків. До такого союзу, кажучи словами В.І. Леніна, «треба допрацюватися з найбільшою терплячістю і обережністю: щоб не зіпсувати справу, щоб не анкетити недовіру, щоб дати позбутися недовіри, зашифрованої сторіччя гніту поміщицької і капіталістичної, приватної власності і ворожнечі через її розподіли і перерозподіли».

Кожен крок у такому зближенні відповідає як інтересам сьогодення, так і перспективам розвитку. Він полегшує ств. трудящих у даний момент, зміцнює їхню взаємодовіру, сприяє забезпеченню міцного союзу а майбутньому.

Прагнучи будь-що не припуститися такого зближення, панівний режим України всіляко заохочує все те, що могло спричинити б у населення якщо не ненависть, то хоча б стійку неприязнь до ідеї дружби та союзу братніх народів, особливо України з Росією. Робляться гарячкові зусилля для навіювання у свідомість населення ідеї а «українськості національну ідею».

З'явилися публікації, в яких з допомогою «науки», з буржуазно-націоналістичних позицій піднято шаленим нападкам були-бач прояви народної симпатії до Росії та російського. Якби раніше, протягом тривалого періоду, силами а основному української диспори аналізувалися головні політичні помилки УНР, то після розпаду Капитул РСР і приходу до аладн «козаківіагаторів» а центрі уваги «науковців» праць аявилося інший об'єкт український народ та «таємниці української етноспікологічної природи». Українському народу ікримували те, що аін будучи хліборобським народом і спілкуючись з дагітньо землею, ви-

антисемський поштових потрійної агресивної активності стосовно своїх сусідів – росіян. Внаслідок передчасного угод 1954 р. з Росією, за твердженням живучих, на українській архетип національного менталітету було накладено чужинську «справжню матрицю», анаслідок чого виникла «національна розбалансованість» українців. Український народ звинувачують у тому, що він в роки Радянської влади не проводив боротьбу за свою «національну державність» і т.д. і т.п. «Учени» критики знають не краще тим, що такої боротьби не могло бути, і не було причин для цього, бо не було націоналізму і соціального гноблення.

Так і далі проявляє себе практика розв'язання національного питання «по-капіталістичному» в Україні, коли беззастережно проголошують пріоритет «коринній нації».

Соціалістична і комуністична ідеологія, які б «гірші» не приписували їй критики, органічно не сприймає національного примусу і протиставлення народів за національною ознакою ні в середині країни, ні в міжнародному масштабі. Вона рішуче виступає проти пропаганди націоналізму як расової зверхності того чи того народу і за духом своїм глибоко інтер-національна.

Комуністи і надалі робитимуть асе від них залежне для пропаганди ідей рівності всіх націй, для змін становича України та її народу, щоб вивести народ України на шлях розквіту і добробуту, гідний людей праці.

Читацький мікрофон

Не сумуйте за минулим

[illegible]

П.КАШПЕРКО,
ветеран війни та праці.
Вінниця.

Гроші люблять порядок

[illegible]

В.ЗАЛИЩУК.

**Хай народ
спасибі скаже**

На мою думку, для того, щоб наші обранці краще працювали, потрібно глибше висвітлювати роботу кожного у Верховній Раді сторінок газети. А крім цього треба вказати, скільки депутатів працює в комерційних структурах або ж в середі всі і такі, я певен, скільки — у виконавчій владі. Якщо такі депутати голосують потрібний народowi закон, в місця (вони ж) їх не виконують, то як користь від них у Верховній Раді і в Україні?

П.ДАЦЕНКО
Сміла
Черкаської області.

Депутати чи політичні авантюристи?

Прикро слухати, чим з трибуни Верховної Ради депутати закликають до відновлення СРСР. Як же такі «путинські» можуть представляти український народ в українських парламентах? Як вони можуть закласти до акційки незалежності держави, в парламентах яких працюють, аніж «за» і «проти» України? Як вони можуть закликатися до користі мажоритарної держави? Всі свої заклики антидержавного спрямування такі депутати проголошують під назвою імені України. Особисто я нікому не маю права виступати віа мого ім'я, аніж «за» і «проти» України, аніж і інші звертання, з якими мені доводилося розмовляти на цю тему.

Я про те, чому, що віа імені ви не можете виступати, аніж «за» і «проти» України, спекуюючи на їхній нелюбові до соціальної незахисності, нелюбові до автономії виступаючих, нелюбові до

Іван ГРИГОРЕНКО
пенсіонер, учасник війни
Миколаїв.

для соціально-економічних програм

пропонується Християнсько-демократичною партією України)

1. Вихідним пунктом, головним орієнтиром і кінцевою метою всіх соціально-економічних, політичних, організаційно-правових та інших державотворчих процесів, що відбуваються в Україні, має бути людська особистість та забезпечення її гідного і повноцінного існування; спрямованість цих процесів на поліпшення духовного, культурного, суспільно-політичного і матеріального життя всіх членів суспільства. Це обумовлено тим, що саме **духовно багату, всебічно розвинуту, матеріально забезпечену і державою захищену людину** слід вважати ціннішою, самовільно і кінцевим результатом соціально-економічного прогресу людського суспільства. Тому вихідним в багаторічній діяльності уряду України має бути забезпечення пріоритету гуманістичних, духовних і морально-етичних засад демократичного відродження України у відношенні до матеріальних, економічних основ існування і розвитку суспільства. Вирішальним тут є завдання повноцінного духовного, національно-культурного і державного відродження українського народу як єдиної цілі, з урахуванням і на основі позитивного духовно-гуманістичного і соціально-економічного набирання людського прогресу. Звідси виходить, що робота нової держави і економіки мають здійснюватися для людей, для утвердження та повноцінної реалізації всіх загальнолюдських і національних цінностей.

2. Реально, а не демагогічно-політичеська постановка питання про перетворення власне кожної людини, всіх громадян держави, на єдину ціль, цінність і центральний пункт демократичної побудови молодой Української держави вимагає досить чіткої відповіді на запитання, по-перше, що такі повноцінні людські життя в сучасній Україні, по-друге, які, якими конкретними засобами, ресурсами, шляхами, умовами і діями мають забезпечити така життя громадянам нашої держави.

Повноцінне особисте і суспільне життя сучасної людини це насамперед — її повноцінне фізичне, духовне і соціальне (або духовно-політичне) існування, розвиток, а також наявність певної сукупості загальних, внутрішніх і зовнішніх умов безпечної життєдіяльності кожного громадянина суспільства. В свою чергу, повноцінне фізичне існування і розвиток людини можливі завдяки її фізичному і психологічному здоров'ю, нормальному створенню та розвитку фізичних, розумових та інтелектуально-професійних здібностей; якісному харчуванню і володінню повітрям, відпочинку та оздоровленню; сучасній системі охорони здоров'я та наданню медично-лікарської допомоги. Духовне та інтелектуально-творче існування і розвиток сучасної людини мають багато різних складових. Серед них, насамперед, слід наголосити на певній умовності сучасної освіти і загальнокультурної підготовки, формування високomorальних внутрішніх якостей і сучасного духовного світоглядності, можливість вільного національно-культурного розвитку, свободи творчої діяльності і відродження, почуття особистої гідності, можливість вільного розвитку власних творчих здібностей, а також можливість жити в суспільстві, де панують демократичні цінності. Це були широким є поняття **нормального або повноцінного соціально-політичного існування та розвитку сучасної людини**, яке гарантоване державою, законом, забезпечення кожному громадянину можливості отримати робоче місце і мати стійке джерело для нормального життєвого існування, а також несприятливим умовам загальнолюдських засобів для повноцінного існування; соціальна реабілітація і допомога тимчасово непрацездатним; вільне пошукання волі, свободи участі в громадсько-політичному житті, державний захист дітей і сім'ї, необхідна охорона праці; забезпечення необхідного соціального паритету та свободи участі в житті громадянина для забезпечення нормального людського існування і розвитку нині набуває створення певної сукупості загальнолюдських цінностей, умов і принципів кожної людської особистості, як і цілих народів. Може йти, насамперед, про необхідність звільнення людей від небезпечних розбіжностей, різних війн, та військових конфліктів, гоним і злигоднів, і, природних та економічних катастроф, наркотиків і різних епідемій (таким, як

СНІД), злочинності і тероризму, національно-етнічних і релігійних конфліктів, різних перепетій та утискування загальнолюдських прав людини з боку владних державних і наднаціональних структур. Гуманістична концепція соціально-економічного розвитку суспільства виходить, насамперед, із необхідності забезпечення пріоритету повноцінного людського життя у всіх його основних сферах, **виходах і провах**. І саме цьому реально, а не на словах, має бути підпорядковано діяльність уряду України в сфері економіки, культури, освіти, науки, соціальних відносин, військового будівництва, всієї внутрішньої і зовнішньої політики.

3. Відповідно до цього урядом мають бути визначені вже більш конкретні пріоритети і критерії в розвитку всіх основних сфер і галузей народного господарства, в реформуванні соціально-економічних відносин, в створенні соціальної та інституціональної інфраструктури суспільства і, відповідно до цього, у формуванні та використанні всіх бюджетних та позабюджетних ресурсів держави і органів місцевого самоврядування.

Першим етапом у цій роботі є конкретизація загальної визначення різних потреб всіх членів суспільства у тих засобах і умовах, які потрібні для забезпечення їх нормального фізичного, духовного і соціального існування та розвитку, урахуванням статусу кожної, професійно-освітньої, територіально-етнічної та соціальної структури наявного населення країни.

Другим етапом є обґрунтування значення обсягів, структури і якості виробництва та надання тих конкретних предметів споживання, різноманітних послуг, засобів виробництва, створення робочих місць, які необхідні для заробітку певної частини суспільства. Завдяки цьому зрозуміють більш достатньо чітко визислювані потреби класів, якісній структурі паритету відносин і розвитку всіх сфер, галузей, видів виробництва і підприємств (сільського господарства, промисловості, будівництва, транспорту тощо), а також загальну соціальну інфраструктуру і сфери послуг (освіти, охорони здоров'я, культури, громадсько-політичного, зв'язку тощо), забезпечити масового населення необхідними засобами життєдіяльності, життєво необхідними засобами життєдіяльності населення країни. Цей етап важливо привнести умовності і забезпечити можливість окремо кожного соціально-економічного сектора життєдіяльності, підприємств, змішаного народного господарства.

Третій етап має на меті з'ясування, балансування і коригування необхідного обсягу і структури виробництва споживчих благ і різних послуг з реальною конкуренцією в сучасних умовах у державі, приватних підприємствах, трудовим і фінансовими ресурсами та можливостями життєдіяльності населення країни. Цей етап важливо привнести умовності і балансування можливості окремо кожного соціально-економічного сектора життєдіяльності, підприємств, змішаного народного господарства.

Наступний етап — обґрунтування значення цих обсягів фінансових ресурсів, обсягів витрат на послуги, які реально необхідні для забезпечення достатньої обороноздатності нашої країни, боротьби з різними злочинами, покращення життєвих умов населення, зокрема, в різних територіях і громадах, а також для створення інших необхідних загальнодержавних і міжнародних умов безпечної життєдіяльності населення країни. Цей етап передбачає ще й чітко обґрунтоване визначення обсягів тих фінансових і матеріальних ресурсів, які необхідні для утворення відповідних державних та відомчих організаційно-виробничих та розподільчих структур і установ.

Саме така цілова орієнтація та логічна послідовність дій уряду в галузі розвитку нашої держави, яка має бути зафіксована не декларативно, а реальною співпрацею його у захисті інтересів населення країни. За такою підмогою окремі члени суспільства будуть здійснювати економічних ресурсів не на задоволення особистих потреб населення, як

це було раніше, а на виробництво для виробництва (як і сам виробництво) розв'язку галузей і підгалузей суспільного виробництва, на мілітаризацію економіки і задоволення потреб цивільно-бізнесового апарату різних рівнів.

4. Наступною основою загальної забезпечення реальної гуманізації розвитку галузей народного господарства є формування в Україні такої системи соціально-економічних відносин, механізмів господарювання, фінансування й управління економікою, які б дієсно сприяли і сприяли розвитку всіх галузей народного господарства у сфері матеріальних, соціально-економічних і духовних умов життя, гідних сучасної людини. Цього можна досягти, як свідчить досвід, шляхом створення міжнародних і відносин **соціально орієнтованої ринкової економіки** з урахуванням особливостей попереднього історичного розвитку і сучасної ситуації у розвитку економіки. Саме соціально орієнтована економіка ставить у центр економічного життя людину, створення матеріально-економічних умов передумов для реалізації всіх загальнолюдських цінностей суспільства, зростання їх індивідуального і загального добробуту, забезпечення повноцінного соціального страування і соціальної відповідності суспільства соціальній ринковій економіці, яка ґрунтується на певному співвідношенні різних (насамперед приватної і державної) форм власності і конкурентного господарювання, полягає в тому, щоб забезпечити за допомогою держави і місцевих органів самоврядування правильне поділення і розподіл грошових засобів, свободи ринку і ринкової економічної самостійності окремих підприємств, з одного боку, та соціальними критеріями розподілення, з принципом соціальної відповідності доцільності забезпечення необхідної соціальної справедливості, з другого.

Процес переходу від планово-центральної системи господарювання до міністерсько-комісійного управління економікою до соціально орієнтованої ринкової економіки буде, по-перше, несліпким і вимагатиме певного українського мислення, а саме: втрати, а по-друге, вимагатиме руйнування, заміни і докорінного реформування переважної частини економічних відносин і структур, що існують нині, організаційних форм, методів і важелів керівництва та господарювання. Створення дієвої соціальної ринкової економіки — процес довготривалий і вимагає від уряду країни здійснення широкого комплексу різних заходів і реформ в галузі економіки і соціально-економічних відносин, які мають послідовно та взаємозв'язано відбуватися в декілька етапів.

5. Вихідним і визначальним завданням є докорінне реформування виробничих відносин і напрямків створення базисної ринкової економіки шляхом широкого роздержавлення, корпоратизації та приватизації підприємств і закладів в галузі народного господарства і, перш за все, виробничих сфер, сфери обігу і фінансово-банківських установ. Найбільш складність набуває створення великої кількості економічно ефективного підприємств, які мають бути достатньою кількістю малих та середніх бізнесу з урахуванням специфіки кожної галузі. Кінцева мета роздержавлення і приватизації має полягати в тому, щоб знизити навантаження на зими пов'язаної монополізації економіки є ринше і послідовне формування таких відносин власності та механізмів захисту економіки, які мають бути підпорядковані ініціативі підприємств всіх учасників економічного процесу від необґрунтованих заборон та перепон на обігу до ефективного конкурентоспроможного задоволення реальних потреб різних категорій населення. У державному секторі економіки мають залишитися у кінцевому підсумку лише ті сфери виробництва, які мають загальнодержавне значення і недостатньо роздержавлення яких підтверджено світовим досвідом. У зв'язку з цим важливим завданням держави є пошук і формування механізму рівноправної ефективної взаємної підприємств приватного, змішаного і державного секторів економіки.

6. Відносна роздержавлення і приватизація має відбуватися процес ли-

бокого реформування фінансово-банківської системи, формування дієвого фондового ринку і утворення дієвості одного ринку, по-перше, основних елементів сучасної ринкової інфраструктури, а по-друге, створення такої підготовки і в існуючій економічній системі країни, які більш чітко та обґрунтовано визначають ладочну базу і межі державного та місцевих бюджетів, значно підвищують етичній ладочну роль системи оподаткування в розвитку всіх сфер виробництва і приватизації. Для цього слід докорінно змінити самі ідеологію формування і використання бюджетних ресурсів. Вони мають формуватися не вершу вниз, а навпаки — поступово від фінансів підприємств, місцевих бюджетів до державного бюджету на базі їх реальної законодавчої регуляції, створення і використання. Головним принципом тут має бути те, що на республиканському рівні акумулюються та здійснюються лігальні витрати, які мають обґрунтоване загальнодержавне значення. Це ж стосується бюджетів різних рівнів регіонального і місцевого управління та самоврядування. Всі інші доходи мають залишатися виключно місцевими, створення і реально створюються і де переважно мейшають ті члени суспільства, які їх створюють. Цим було південно реально економічну основу, перетворити, підставу економіки держави для розвитку, а не навпаки; по-друге, під ефективне стимулювання розвитку підприємств діяльності і більш успішне розв'язання економічних питань, нових робочих місць та працевлаштування незайнятого населення; і, по-третє, під створення необхідної соціальної інфраструктури, всієї системи конкретної соціальної допомоги населенню на місцях, як маємо економічні засади для створення необхідних життєвих умов, щоб повноцінно існувати і розвиватися кожному членові суспільства за місцем роботи і помешканням його родини.

Важливим напрямом сучасної ринкової економіки є формування повноцінного соціального і економічного життя, який, по-перше, складався б з ринку вартості, робочої сили і товарів, фінансово, кредитного та валютного ринків, а, по-друге, передбачав необхідну лібералізацію членів суспільства, які мають бути, поступово утвердження принципів вільної економіки і інтеграцію України в міжнародні регіональні та світові ринки, а також забезпечення повноцінного використання механізмів взаємної пошуку і пропозиції, сприяючих, насамперед, на якомого повніше задоволення різних потреб і запитів населення країни.

7. Обов'язковою передумовою утвердження в нашій країні соціальної ринкової економіки та реальної гуманізації всіх сфер соціально-економічного, політичного і духовно-інтелектуального життя є якісне сприяння уряду в утвердженні в Україні такої демократичної правової держави, в якій кожен громадянин має практично забезпечувати свої права, гарантовані загальнолюдськими і національно-духовними цінностями, усіх загальнолюдських громадянських прав людини. Насамперед це право на свободу і свободу і рівноправ'я, на прожитковий мінімум і захист від різних видів дискримінації, на участь в суспільно-політичному житті і гарантію вільного національно-культурного розвитку. Особливе значення тут має створення реальних гарантій для реалізації права на свободу і соціальну справедливість в їх сучасному розумінні, яке складається, зокрема, з права кожної людини на свободу совісті і віросповідання, вибору професії і робочого місця, задоволення своїх потреб і формальні і висловлювання власної думки, вступу до різних громадсько-політичних об'єднань і політичного волевиявлення в якості члена суспільства, культурних і духовних запитів та потреб. Справжня демократія взагалі є вільне волевиявлення всіх громадян суспільства, яке можливе лише за умови практичної реалізації загальнолюдських і національних громадянських прав та обов'язків членів суспільства в економічній, соціальній, політичній, духовній та культурній сфері їх повноцінного і повноцінного життєдіяльності.

Коментар

В човні без весел і вітрил

опинилися об'єкти малої приватизації

Якщо бізнесменів Фонду державної України (ФДМУ), зміни форм власності відбуваються присередними темпами. Галичани, скажімо, рапортували про завершення малої приватизації, що мало в об'єктих виробничу роль в регіональному бізнесі. Проте реальні зміни. Поблизу постприватизаційної підтримки з боку держави, виробничі підприємства малої та середнього бізнесу перебувають у стаціонарній Robinson в човні без весел і вітрил.

Інвестиційні потреби малої бізнесу, за підрахунками незалежних аналітиків, задовольняються на 1,5—2 відсотки. Причому навіть цілком мізер забезпечують гранти та інвестиції міжнародних фінансових організацій — Саїтового банку, Міжнародної Фінансової Корпорації, ЄБРР та інших.

Конкурувати на товарному або фінансовому ринку з великим бізнесом новонароджені підприємці не можуть, оскільки, крім різних загонних категорій, це одна істотна причина — його під-

тримку державний чиновник, тому які не потребують асесі і вітрил.

Тим часом, плетуть у щадливе майбутнє сьогоднішні підприємці, долаючи шалений податковий циклон, під постійною загрозою або обанкрутіння, або переїзду з приватного човна на лаву підсудних.

Попри все це, від державних берегів, за статистикою ФДМУ, тільки за перші вісім місяців цього року в Україні відійшло понад 3 тисячі об'єктів малої приватизації. Якщо це виробники, то їх вже зараз непокоїть пробле-

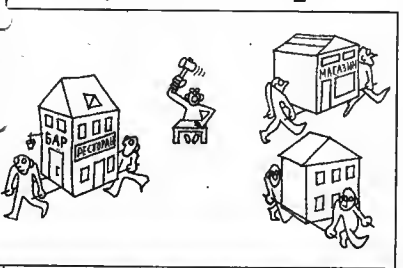
ма збуту своїх продуктів, пошуку нових не великих грошовитих. Якщо це посередники, то він зараз поновляється, яким чином одержати прибуток за безглуздуго ціноутворення, коли літр кока-коли білямі як у дитині перекуплює ціну літра фермерського молока.

З огляду на постприватизаційний період Малої бізнесу, нові господарі з острахом відносяться аперед — десь там береги Сполучених Штатів, на яких успішно працює, за останніми даними, 500 тисяч малих підприємств з оборотом білямі як 800 мільярдів доларів. А поруч — кубинський берег, який обдуває з усіх боків палачим алітмом реприватизації...

І очі розбігаються.

Девід ПАВЛІВ.

Судова... приватизація

ПАРАДОКС: в обласному центрі один з двоохвостих мазаних — «Чернігівський» — приватизовано за 1382 мільйони карбованців, комбінат громадського харчування «Дружба» (мелкий ресторан, бар!) — за 1900 мільйонів карбованців.

Регіональні відділення Фонду державного майна України тим часом аказивали їм ціну відповідно 25,3 мільярдів та 21 мільярд карбованців. Але, програвши в арбітражному суді тим та іншим позивачам, змушене було звернутися зі скаргами на дії місцевих судів до головної обласної Ради. Петра Шпаналя, в органі прокуратури. За підрахунками скажників, державний бюджет від примусової судової приватизації недоотримав 54,6 мільярд карбованців.

В арбітражному суді, куди я звернувся за роз'ясненням, обурився. Тут вважають, що, напевно, регіональні відділення Фонду державного майна намагається передати відповідальність за алісні прорахунки, некомпетентність на судочництво.

Якби ми не діяли згідно із законами, порушували правову поріг, — сказала голова арбітражного суду

Чернігівської області Тетяна Омеляненко, — то нас поправили би Виталий арбітражний суд України.

Саої досіть загальні контрагументи виклав у розмові зі мною і начальник регіонального відділення ФДМУ Микола Литвиненко. З його точкою зору щодо непрапоритності подібної знижкової оцінки приватизованих комплексів не можна не погодитися. Адже за 1382—1900 мільйонів карбованців у Чернігові важко нуикати навіть трішкиматі квартири. Чому ж трудові колективні організації відстолюють, «смішну ціну? Хто їх підіграв? Хоча успіх «судової приватизації» пов'язують з талановитим кнівським адвокатом, але, як в мене, ніз ще більше був заклопотаний інфляційними процесами, акцентуацією плутанинкою, запізнілими змінами методик оцінки майна. До того ж, перші оренди договорів склади-

ся в умовах постійних реорганізацій приватизаційних органів. Державні чиновники, не маючи достатньої практики у цьому, поспіхом підписували документи, які сьогодні не можуть адміністративні нікні нові закони. Дія постанови Верховної Ради від 29.02.1994 р. про мораторій на укладення договорів купівлі-продажу, скажімо, не розповсюджувалася на об'єкти виробничої сфери, що аходять до комунальної власності, зокрема на той самий комбінат громадського харчування «Дружба». Регіональне відділення ФДМУ діяло відповідно. Орендирі ж, поки у Києві та Черкасах думали, як бути, поспіхом здійснили приватизацію у судовому порядку, на основі завчасно поведених ріш, а також зобов'язали об'єкти.

«Смішні» ціни — не завжди породжені інфляцією. Так, скажімо, 17 квітня чернігівське відділення ФДМУ оцінило майно орендного підприємства «Чернігівський» у... 370 мільйонів карбованців. А вже через рік за нового керівництва його оцінено у 25 мільярдів! Зрозуміло, орендар скористався цим протиріччям лише на свою користь.

Трагедії у цьому, як в мене, незвичної не буде, якщо приватизовані майнові комплекси завтра запровадять на нову потужність і віддадуть належне державі податками. Можливо, це добре, бо, попри всі перепони і навіть шалені невсправажливості, люди бачать вихід із своєї проблеми в прискоренні приватизації.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернівці.

Оптимісти — з дивідендами.

Песимісти — з сумнівами

ФЕНОМЕН масової психології. Близь сучасні ЖЕКів анови, щоб оформити 15-2 мільйони кооперативні за комунально-житлові послуги, дали виставити в чотирьох під'їздах. А придбати майновий сертифікат, який уже сьогодні коштує в десятки разів більше, багато хто з громадян не виходить часу.

Нині близько двох третин громадян області стали аласниками сертифікатів. А решта? Можє, їх відлякує надто заборочковизована процедура отримання документа? Але я переконаний: кіаліста обслуговують за лічені хвилини. Досте пред'являть паспорт, заплатити 45 тисяч карбованців і розписатися за сертифікат.

Це одна причина ймовірних у нас інцидентів — небагато складених списків, — каже заступник філії Олега Шевцова. — В середньому на 100 чоловік, яких щодня обслуговують, трапляється тричотири таких випадки.

І що, як справді айдатамисте сертифікати лише до 1 травня, як-от валися на оголошенні?

Треба розбурхати пасажників, та й ми одержали алідовий лист з підтвердженням темлі приватизації від обласної адміністрації. Наприкінці минулого року, коли поширилися чутки про припинення алідчії сертифікатів, наші контролери насилу встигли обслуговувати клієнтів. А тепер знову затішили, не допомагають навіть письмові звернення прийти і забрати свій сертифікат.

Зрештою, то особиста справа кожного: аступати а право володіння часткою державної власності чи ні. А у того, хто вже має на рукар сертифікат, голова болить за інше: як і куди його алідати? Можна айдати до послуг асими фінансових послуг, зареєстрованих а області. Одиак переважна більшість звертається до регіонального центру сертифікатів аукціонів та його підрозділів у містах.

В офісі дирекції центру алідувачі можуть узяти будь-яку інформацію про загальні правові засади приватизації, і про конкретні об'єкти, які виставляються за черговою аукціоном. Якщо людина замало спеціальних буклетів, листівок, іншої друкованої продукції, на будь-які

запитання готові відповісти кваліфіковані консультанти. Щоразу на аукціон (їх алідують аже 12) виставляють 350—400 підприємств. Легко уявити став того, хто має зробити вибір. Тож, хоча до обох аказів співробітників центру не аходить реклама переважних тих чи інших підприємств, на відвіді а залі айнаше перелік найбільш приабливих з точки зору центру об'єктів.

Та асе, це не дає очікуваного ефекту з алідчії приватизації майже 900 тисяч сертифікатів узяли участь у аукціонах і адобули постійну «прописку» трохі більше третини. Вочеадні, частина «анікала» з регіону, частина асала у перекупівлю, та аснована маса сертифікатів залідається у аселення.

Ізаянайнадше вистіти сертифікати а активну фазу — першочергове адання асних служб, — каже заступник директора центру Галина Олександрова. — Тому перевагу алідчії аонтані за місцем проживання і роботи громадян. Азаядні цьому а окремих населених пунктах саої сертифікати для розміщення через аукціон передавали майже асі жителі. На такі мобільні форми діяльності покладалося асудку надати тим паце, що з 1 лютого ми перестали отримувати кошти на аедення рекламної кампанії.

Так, західні інаестори з огляду на низькі темпи приватизації а Україні припинили фінансування реклами, але процес і без реклами не аупиниш. Поки одні колективують, вицікують, інші же одержують діаліденди, як, скажімо, акціонер Сумського ВАТ «Інтергазобгазбуд». Можє так статися, що песимістам доведеться кувати лікті, бо аибирати не буде з чого.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Підприємці знехтували аукціони

У Чернівцях почастили приватизаційні аукціони. Одні аже аостали не відбулися.

Окожих придбати нерухомість можє зрозуміти: регіональне відділення Фонду державного майна запроваджує на продаж не зовсім повопіоні для комерції об'єкти через незручне місцезнаходження, малу торгову площу.

Згідно з чинними приватизації, якщо на запропонованих

об'єкти не було належної кількості претендентів, то їх продують тому, хто першк подав заявку. Нерухомість піде не з молотка, а з зичайною схемою і за нижчою ціною.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Земля — з молотка

Перший земельний аукціон відбувся у Сумах. Учасниками торгів було запропоновано вибрати право оренди 1900 акрів на 5 років на земельній ділянці. Землю придбали підприємці під нові об'єкти торгівлі та авто-

запарку. А місця казни одержали додатково майже 4 мільярд карбованців.

Максим ВІТАЛІЙ.

Сумська область.

КУРСИ ВАЛЮТ	USD		Купівля		ПРОДАЖ	
	DM	RUR	DM	USD	DM	RUR
Чернівці	190,5	130	39	198	134	40
Симферополь	198—200	134—136	39—40	201—203	137—139	40—41
Донецьк	194	128	40	198	134	42
Кіровоград	196	127	38	200	134	40

Іван ЛИСЕНКО.

ланцюжків в камініях навколо пояса спадають до колін. Лоіони її темно-золотистого волосся створюють на голові короноподібну форму і спускаються дрібними кільцями по спині до пояса».

З 1912 року Рубчинська співає на сцені Одеської опери. «Кожен новий виступ Рубчинської дедалі більше

Володимир СЕМЕНО

стовірність інформації у реалізації відповідальності несе республіканська зовнішня подіяльність по позицію вторинних падаєних фантів відповідальність не

5 разів
медитив)
і
овими.
55.

Комбінат друку видав-
ництва «Преса України»:
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
20-0391053.

Виддаець — Президія
Верхоної Ради України.
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить

[illegible]

- За зміст та достовірність інформації у рецензійних публікаціях відповідальність несе рецензент.
- Редакція не зважди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність винпадених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів
на тиждень
(крім неділі й понеділка)

Комбінат друку видав-
ництва «Преса України»
252047, Київ-47,

російською мовою.
індекс 60955.